

הצעות לפעילות בחיק המשפחה

- כדאי לעצור במהלך הקריאה ולבקש מילדיכם לשער לאן לדעתם ממהרת החתולה? מדוע מר תיש חוסם את הדרך? האם השועלה תאכל לבד את כל פירות הפטל שהיא קטפה?
- ניתן להכין תיאטרון אצבעות בעזרת עפרונות איפור ואודם: על גב כף יד אחת מציירים קוצים, ומצדה השני, על האצבעות, מוסיפים אף ופה – והנה הקיפוד; בעזרת אודם הופכים את היד השנייה לברווז כשצובעים באדום את האגודל והאצבע – וזה המקור. מספרים את הסיפור באמצעות שתי הידיים. איזו יד שופטת מהר? איזו יד דנה לכף זכות?
- הביטו יחד באיורים: האם הבחנתם בגבות המיוחדות של הברווז והקיפוד? האם תוכלו לזהות מי כועס ונרגן ומי שמח ורגוע רק על פי הגבות שלו? תוכלו לשבת זה מול זה, כל אחד בתורו יכסה את פניו ויעשה פרצוף שמח, מופתע, כועס או עצוב כשרק הגבות שלו גלויות, והשני יצטרך לנחש מה הרגש המובע על פי מראה הגבות בלבד.
- תוכלו לשתף את ילדיכם בפעם שאתם, כמו הברווז בסיפור, מיהרתם להסיק מסקנות לגבי מעשים של אחרים. כאשר נתקלים באירוע לא נעים אפשר לנסות לאמץ את המבט "הקיפודי" ולחזור יחד על הצירוף "אולי בכלל, למשל".

הורים יקרים,

מר תיש חסם את הדרך ועכשיו אי־אפשר לעבור; גברת שועלה קטפה את כל הפטל מהשיח ולא השאירה אפילו אחד; למה? תלוי את מי שואלים. הסיפור מציע לקוראים לחשוב ש"אולי בכלל, למשל" יש הסבר מוצדק לכל דבר ושאפשר לדון אחרים לכף זכות ולהביט על העולם בעין טובה.

"הווי דן את כל האדם לכף זכות"

(אבות פרק א משנה ו)

הביטוי "כף זכות" מתייחס אל כפות מאזניים המשמשות לשקילה, שהן סמל לשיפוט. הוא מציע לנו "לשקול" אחרים לחיוב ולראות תחילה את הפן הטוב שבכל אדם.

דווקא הקיפוד הקוצני רואה בעין טובה את החיות סביבו. הספר קורא לנו לא למהר ולשפוט אחרים אלא לחכות רגע, לפקוח את העיניים ואת הלב ולמצוא את הטוב במעשיו של כל אדם.

קריאה נעימה ופעילות מהנה!

